

פרשת דברים | שבת חזון

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א
ד' אב תש"פ | גיליון 681

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 |
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

מאמר
ראש הישיבה

שמתבקש שתעשו הוא שתקדישו זמן בכל יום לבקש מה' עזרה: 'תעזור לי, אני לא יכול לבד... בלי תפילה אין לך כוח להתנגד ליצר הרע, אם כן בלי תפילה אין לך יצר טוב. **בלי תפילה אתה למעשה נכנע ליצר הרע.** התפילה היא המסקנה המעשית מדברי הגמרא שמלמדת אותנו את הידיעה שיש לכלנו יצר רע שאינו יכולים להתמודד לבד נגדו.

חינוך זה נתינה

וגם הבן שלכם מתמודד עם יצר רע והוא לא יודע להתפלל, זאת אומרת שאין לו יצר טוב. אם אתם רוצים שגם הוא יתחיל להתפלל על עצמו, אז קודם כול אתם תתפללו על עצמכם, כי **אתם בדיוק באותו מצב כמוהו.** גם לכם יש יצר רע שאין בכוחכם להתמודד נגדו בלי התפילה. באילו טענות אתם יכולים לבוא כלפיו אם אתם בעצמכם לא מתפללים על עצמכם? אתם בעצמכם אין לכם יצר טוב כי אתם לא מתפללים, אז מה אתם רוצים מהילד?

ואם אתם רוצים ללמד אותו שיתחיל להתפלל על עצמו - כל שכן שאתם צריכים קודם כול להתפלל על עצמכם. כי חינוך זה לא "שיטות", חינוך זה נתינה. אתה יכול לתת רק מה שיש בתוכך. אם אתה חי את התפילה, וחי את הבקשה מה' שיציל אותך מהיצר הרע שלך - תוכל להעביר את זה בקלות גם לילד שלך.

ילד זה לא רכב

הורים יקרים, כשיש בעיה ברכב אתם לוקחים את הרכב למוסך ושם מטפלים בו. אבל ילד זה לא רכב. ילד הוא חלק מכם. בכל התמודדות עם הילדים, תזכרו היטב שההתמודדות באה **בעבורכם**, כדי לקדם אתכם ולרום אתכם. הקדוש ברוך הוא אוהב אתכם ורוצה למסור לכם מסר לקרב אתכם אליו, לקרב אתכם לתפילה, לקרב אתכם לעבודה על עצמכם והוא מעביר את זה דרך הילדים שלכם.

תשכחו לגמרי מהבעיות של הילד ותתחילו לבנות את התפילה שלכם, את העבודה היומית שלכם. ואם אתם רוצים עצה אחת טובה מכל המאמר הזה, אז בכל התמודדות עם הילדים, תעזבו את הילדים ותתחילו להתפלל על עצמכם. רק זה לבד יכול לחולל פלאות. ואילו בלי שתתחילו לעבוד על

המשך בעמוד 3

תן יד למתבגר

אז לכולנו יש יצר רע. אתה מבין את זה שיש לך יצר הרע? את מרגישה את זה?

ומה אתם עושים עם זה? איך אתם מסתכלים על עצמכם?

אם אתם חודפים את עצמכם ומאשימים את עצמכם בטענות כמו: אין לי מספיק כוח רצון, אני חלש, אני רשעית - ככה בדיוק אתם תתייחסו לילדים שלכם, ואפילו גרוע יותר, כי את כל התסכול הפנימי שלכם מעצמכם אתם תוציאו עליהם. ואם אתם כמבוגרים עוד איך שהוא שורדים וממשיכים בחיים וביהדות למרות המשא הכבד של האשמה שאתם נוטלים על עצמכם - בשביל הילדים שלכם זה הרבה הרבה יותר מידי, הם קורסים.

הידיעות הנעלמות

לכן דיברתי קודם כול עם ההורים על החיים שלהם עצמם.

עד כמה שזה יישמע מצחיק, אחת הידיעות שאנחנו אוהבים מאוד להתעלם ממנה היא הידיעה שיש לנו יצר הרע. אבל מה שעוד יותר נסתר ונעלם זה,

שכמעט כולם לא יודעים שאין בכוחנו לנצח את היצר הרע. כן, **אנחנו לא יכולים.** זה לא בכוחנו. הגמרא אומרת את זה: "אלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו אינו יכול לו".

אתם כהורים מתמודדים עם יצר רע, אבל הגמרא אומרת שאתם לא יכולים להתמודד לבד, לכן מה

איך (לא) מתמודדים

הגיעו אלי הורים שהבן שלהם עזב את דרך התורה. ההורים היו שבורים לחתיכות. הם סיפרו לי על דרכי ההתמודדות שלהם. מצד אחד הם רבים עם הבן, ומצד שני מנסים לעורר בו רגשות אשם וייסורי מצפון: "כמה השקענו בך, כמה נתנו לך, וכמה אתה בוגד בנו". הם מנסים להראות לו כמה הטלפון החכם שלו הורס לו את החיים והוא בכלל לא מבין מה הם רוצים. נראה לו שהחיים שלו יפים מאוד, והבעיה היחידה שלו בחיים היא ההורים בעצמם.

אני מניח שכולכם מבינים שהדרכים שלהם לא בדיוק עזרו. הם משדרים בגל אחד ואילו הבן שלהם נמצא על גל אחר לגמרי. ואם זה לא היה עוזר זה היה עוד טוב, הבעיה היא שזה רק מעצבן את הבן ורק מרחיק ביניהם, שלא לדבר על המצב הנפשי של ההורים שמהמיר מכל המריבות הללו, הם נעשים מתוסכלים יותר מיום ליום ובריאותם הגופנית והנפשית מתערערת.

תכיר את עצמך - תכיר את ילדך

לכל אחד יש את היצר הרע שלו. לאחד קשה לקום בבוקר, לאחת קשה מאוד לשכור את עצמה מלשון הרע, לזה קשה מאוד להתגבר על ההתמכרויות שלו, ולזו יש משיכה חזקה מאוד לטכנולוגיה, לזה קשה לקבוע זמן וללמוד, ולזו קשה להתגבר על הכעס שלה ועל שאר המידות הרעות.

אם אתם חודפים את עצמכם ומאשימים את עצמכם בטענות כמו: אין לי מספיק כוח רצון, אני חלש, אני רשעית - ככה בדיוק אתם תתייחסו לילדים שלכם, ואפילו גרוע יותר, כי את כל התסכול הפנימי שלכם מעצמכם אתם תוציאו עליהם.

בדיחות הדעת

אחד אומר לאשתו: "אני יוצא להכנה ומוכן להיעצר על קידוש השם", אשתו: "אין לי בעיה באמת מצווה חשובה, אבל רק לא מעצר בית!".

הדלקת נרות

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	19:05	20:20	20:57
תל אביב	19:22	20:23	20:55
חיפה	19:17	20:24	20:58
באר שבע	19:22	20:21	20:55

לה' וחוסר הקשר הזה, הוא הגורם העיקרי, המונע מהילד לא להתחבר לתפילה.

בואו נחשוב, הרי כאשר הילד משוחח עם חבר או כאשר הוא בא לבקש משהו, הוא וודאי מתכוון לכל מה שהוא אומר ואם כן איך זה שאת התפילה הוא רק מוציא בשפתו, בבחינת "בְּפִי וּבְשִׁפְתַי כְּפָדִי? יִלְבּוּ רַחֵם מְקוֹנֵי"? אם תרצו, זהו היתרון הבולט ביותר בשיחות שאדם עורך בעצמו עם ה' על פני תפילות סדורות ומוכנות כדוגמת התפילות הסדורות בסידור-התפילה.

בשיחה עם ה' אדם יכול להתבטא ביתר חופשיות לגבי בקשות ועניינים אישיים הנצרכים לו בגשמיות או ברוחניות, הרי תפילה היא "עבודה שלב" וכלי לב הרי אי אפשר לעשות את העבודה הזו, ומה יותר טוב משיחה עם ה' שהיא נוגעת וקרובה יותר להרגשת הלב, בשיחה עם ה' אדם חופשי לספר לבוראו על הכל, להתאונן כלבבו וכנפשו על כל אשר יחפוץ ולהוציא ממעמקי ליבו את המילים הנכונות ביותר לגבי מצבו באותו הזמן.

תפילה לא-ל חיי

ולכן ברור לכל בר דעת, שבכדי שנוכל לחבר את הילד עם "נושא התפילה" עלינו ליצור את הקשר והחיבור הרוחני של הילד עם ה' יתברך. חיבור זה יוכל להיות רק במידה והילד ירגיש שה' יתברך נמצא במציאות של החיים שלו ולא רק נמצא "אי שם" רחוק במרומים.

ילד ש"חי אלוקות" שמתרגל לחיות את הקשר עם ה' יתברך הוא ילד שמחובר היטב הן לשיחה האישית עם ה' והן לתפילה הסדורה.

עלינו לדעת, כי השיחה החופשית במילים שלך עם ה', היא כל כך פנימית ורוחנית, מעבר למה שאנו חושבים.

עבודה להשבו

לכן העבודה השבוע היא, ליצור קשר חיבור משמעותי של כל בני הבית עם ה' יתברך.

נאסוף את בני הבית, לאיזה ערב מעניין, נספר להם את הסיפור שלי עם הסבא מהכותל, ונשוחח איתם על מהותה של תפילה ועל הקשר שלנו עם ה'.

עבודה זוגית בנושא, תהיה גם היא בע"ה מצויינת. בהצלחה!

שערי תפילה פרק ט'

ברזל, וכי לא בכדי להמשיך את שושלת הדורות כפי שאתה עצמך כתבת בתורה?!

איך זה שלא השלכתי את גופי המיוסר, על אחת הגדרות המחושמלות שהקיפו את מחנה המוות ושכחתי קץ וסוף לייסורי גוף ונפש? אתה יודע למה אבאל'ה, כי האמנתי בך בכל ליבי שהנה עוד מעט יחלוף כל הרע, כל הגרמונים ימותו ואני אתעורר מהחלום הרע הזה. האמנתי בך בכל ליבי, שאתה מלך רחום וחונן ואתה לא תיתן לגרמונים הארורים להרוג אותי.

רופא חולי עמו ישראל, אבאל'ה יקרי! ואם יצחק'ל ילך מהעולם וישאיר את אשתו אלמנה עם תינוקת בבית, זה לא סותר את מה שאתה עצמך כתבת?!

תגיד לי אבאל'ה, מה אתה רוצה מ'יצחק'ל שלך? הרי במה עוסק 'יצחק'ל אברך חמוד, הוא הרי יושב והוגה בתורתך! הוא מוכן לחיות חיי צער בדוחק גדול, רק בגלל שהוא אוהב אותך ורוצה ללמוד את תורתך הקדושה ולהמשיך את השרשרת של עם ישראל. מה הוא רוצה 'יצחק'ל שלך, רק להיות בריא ולהוליד עוד ילדים יהודים בעולם, אבא יקרי! בא ונעשה עסק: קח אותי מהעולם במקומו. הרי אני כבר חייתי מספיק ובטוח סיימתי כבר את תפקידי! שלח לו רפואה שלמה אני מתחנן לפניך!" את המסך דיבורי כבר לא שמעתי וגם לא את כסוקי התהילים שלי שהחלו להיטשטש בעקבות הדמעות שהציפו את עיני. כן, גם אני התפללתי, גם אני אמרתי תהילים ולפעמים גם בכוונה, אבל בעוד שסבא של 'יצחק'ל דיבר עם הקב"ה כאילו הוא ממש לידו, אני הייתי רק "מתפלל" אליו...

יש תפילה ויש תפילה

התפילה, היא "קשר רוחני" עמוק מאוד, בין האדם

השבוע בנושא: "חינוך לתפילה", נמשיך בע"ה לבדוק, מה מונע את החיבור בין הילד לתפילה וכיצד נוכל בע"ה "לגשר" על הפער ולקרב את הילד לעבודת התפילה.

האיש הפשוט

היה זה ערב חורפי, רחבת הכותל המתה מתפללים. זה קורא תהילים, וזה מארגן מניין לתפילת ערבית. ירדתי במקור הכניסה, ותרתי בעיני אחר מקום כנוי ברחבה הפנימית סמוך עד כמה שניתן לאבני הכותל. בפניה השמאלית מצאתי לי מקום כנוי, לקחתי ספר תהילים והתקרבתי לכוון המקום הפנוי. פתחתי את ספר התהילים והתחלתי "להגיד" תהילים, לידי עמד יהודי מבוגר חבוש בכובע צמר ישן וסוודר כחול עבה עטף את גופו, נראה איש לגמרי פשוט.

הוא עמד שם ו"דיבר", ידיו אוחזות באבני הכותל כמו רצה הוא לחבק ולנשק. לרגע שמתי לב שהפסקתי מאמירת התהילים שלי, ונהייתי שקוע כל כולי בו, ביהודי המבוגר. עיני היו עצומות ומידי פעם הוא הפנה את ראשו כלפי מעלה, כאילו ניסה גופו להתנתק מהעולם הזה. לא לעצמו הוא דיבר כי אם לאלוקיו. בעברית מטובלת באידיש הוא עמד צמוד לאבני הכותל ותינה את צערו לפני ה' יתברך. מתוך דבריו הבנתי כי בשבוע שעבר גילו אצל נכדו האברך, את המחלה הנוראה.

הוא, ממש מדבר, בעוד אני הייתי רק "מתפלל"...

"מדוע שרדתי את כל שנות הזעם, טאטא זיסער, אבאל'ה יקרי? מדוע סבלתי בדומיה ואפשרתי לגרמונים הארורים לסרוק את בשרי במסרקות של

חוק התודה

!חוק מתוק

החברות החדשות שעושות מהפכה בעולם

להזמנות: 052-2240696

סיפורי תודה

אמרת תודה ונושעתי

יהדות על הפצעים

היה מקרה שבאה אלי אשה אחת, וספרה לי שהיא סובלת מאד מפצעים מכערים בפניה, ורוצה היא לעשות שש שעות התבודדות על זה. אמרתי לה: את יכולה לעשות על זה התבודדות ארצה כרצונך, רק תזכרי שבתחילת ההתבודדות את צריכה להודות לה' הרבה מאד על הפצעים האלה, שהרי בזכותם את עומדת עתה לעשות התבודדות ארצה ולהתקרב מאד אל ה' ותברך, וכלי הפצעים הללו לא היה מה שידחך אותך לה. לכן הם טובה גדולה, וצריך שתשמחי בהם ותודי עליהם, ורק אחרי כן את יכולה להתפלל ולבקש מה' שיצא לך מה הוא פרצו לך, ומה עליך לתקן, ואיך הוא רוצה לקרב אותך אליו בזה שהוא נתן לך פצעים בפנים. כאשר אדם אינו סוזה לה' על צרותיו, ואינו רוצה את החסד והרחמים שבצורה הזו, ואינו שומח בה, אלא בוכה ומתלונן כאלו ה' יתברך חס ושלום עושה לו איזו רעה - הבכייה הזו תזיק לו הרבה יותר מאלו לא היה מתפלל כלל. וזו טעות שרבים רבים טועים בה, שכל תפלתם היא בלשון תלונה, בלי אמונה שהכל לטובה. לעפות זאת, כשמתפלל בשמחה אינו נכנס בשום סכנה כלל, מה יכול להיות? לכל היותר הקדוש ברוך הוא "יתן חינה..." ומה רע בזה? ואם מתוך שמחתו האדם מתעורר גם לבכייה של געגועים או לב נשבר - מה טוב, אבל שלא יעשה כזה עקר, כי עלול לכלל לבכייה של חנם שהיא קספנת מאד.

יש לך סיפור תודה?
המערכת תשמח לפרסם אותו
al5308000@gmail.com

ילדון הידודון

בין הפותרים יוגרלו מתונה

מתים ונקראים למרות שהם חיים
ומוזכרים בפרשת דברים?

תשובה לפרשת כנח: האות ו' במילה שלום (במדבר כה יב) שבורה. למרות שאות כזאת פוסלת בדרך כלל את ספר התורה, במקרה הזה צריכים לכתוב אותה כה, וזה בא ללמדנו שכהן בעל מום שעבד עבודתו כסולה (גמ' - קידושין טו)

הזוכה: יהונתן דוד לוי, ירושלים.

כתרונות לשלוח למייל | פקס:

al5308000@gmail.com | 02-5812252

חיזוקית -

אב | נחמה וישועה

הבורא אוהב
כל נברא
ללא תנאים.

(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים: 052-6672221

הכלל הוא שכל תפלה מוכרחת שתבוא מתוך שמחה, כי שמחה זו אמונה, כמו שכותב רבי נתן (ל"ה, או"ח, הל' ק"ש, ב): "זהו שסומכין קריאת שמע עם ברכת גאול ישראל לתפלה. כי קריאת שמע היא אמונה, ואמונה היא עקר השמחה, כי זהו תכלית השמחה בחינת (תהלים קד): "אנכי אשמח בה'". וכמו שאמר רבנו נ"י שאמונה היא בחינת אגפין נהורין דהינו שמחה. כי אמונה היא כשנתחבר בה אמת עין שם. וקריאת שמע דהינו "ה' אהד", הוא בחינת התחברות אמת ואמונה שזהו תכלית היחוד ועל ידי זה מתעורר שמחה כנ"ל ואזי כשנתעורר השמחה אז עוקדין להתפלל ואזי היא תכלית השמחה. דהינו דבקות בהשם יתברך שזהו תכלית השמחה לשמח בו יתברך. כי התפלה היא בחינת דבקות כידוע".

אמרת תודה ונושעתי
052-2240696

מדור ילדים

שעשועון מגוון

הסיפור התודה שלי: נחמן אבישה ירושלים

שלום לכם ילדים יקרים,

קוראים לי נחמן, ואני לומד בתלמוד תורה בכיתה ג'. באופן קבוע אני חובש משקפיים. זה אומר שללא המשקפיים אני לא מצליח להתנהל. מי שחובש משקפיים בוודאי מבין אותי.

בוקר אחד קמתי ממיטתי. לאחר שנטלתי את ידי ניגשתי למקום הקבוע שם מונחות המשקפיים. מה מוזר היה שלא הצלחתי למצוא אותם. מיששתי גם בסביבה הקרובה אך המשקפיים אינם.

התחלתי לומר להשם יתברך תודה. מכל

הלב תודה, תודה על הכל, על כל מה שנתן לי והיטיב עימי, על המשקפיים שמסייעות לי לראות ולתפקד, וכעת הודיתי להשם על המשקפיים שנעלמו ולא נמצאו. כך במשך רבע שעה. אני כבר גדול ויודע שעון אז פשוט שמתי לב לעשות את החוק כמו שצריך. אחרי רבע שעה של תודה אמרתי 8 פעמים "מזמור לתודה" ברצף.

זהו, בעזרת השם אני מאמין שאמצא את המשקפיים האבודות כעת!

עוד חיפוש כושל קל ואז מחשבה עלתה במוחי, אנסה לחפש מתחת למיטה.

הופסס המשקפיים נמצאו הם נפלו מתחת למיטה, אפילו לא חשבתי על כך קודם לכן.

אמרת תודה ומצאתי...

זוכה פרשת כנח: ה. ירושלמי, ראשון לציון.

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה

זה נהנה וזה מרוויח עוד יותר!!

לי לענות לו, שתקנו שתיקה ארוכה עד שבסוף התחלתי לחייך, עלה בי רעיון.

שאלתי אותו- כמה הייתה מוכן לשלם אם מבטיחים לך **שמירה והגנה**, "הרבה" ענה לי, ומה הייתה מוכן לעשות להנציח את יקירך? "הכל" ענה לי בתוספת שאלה שהגיע מיד אחריה- "איך כל זה קשור אלי???" הבנתי שאני מותח אותו מידי אז עניתי לו מהר- זה פשוט, **מיזם חדש!** יש לי אפילו שם בשבילי- "זה נהנה וזה לא חסר" רוצה יותר מדוייק: "זה נהנה וזה מרוויח עוד יותר" וככה יעבוד המיזם - על כל תרומה התורם יקבל מתנה שווה שכל אחד היה רוצה... כך בנינו את הרעיון והכל **לשם שמיים, ללא מטרות רווח!**

אהוב על אבא

לכן זה גם בחרתי את השם- "**מרוויח עוד יותר**"- אם אתה תורם, לא רק שאתה בוודאות לא נחסר מצדקה אלא אתה גם יוצא מרווח חוץ מהתמורה (שגם היא ממש חשובה) - תמיכה בבחורים צעירים המהווים את דור העתיד, ללא ספק- זה סוג הדברים שמקרבים את הגאולה, לא משנה מה אתה ולאיזה חוג אתה משתייך וכמה אתה חזק ברוחניות, אם אתה תומך בבניו של הבורא, אתה אהוב על אבא שבשמיים ואין יותר מתוק מזה. **תטעם, תבין!**

כך רוב ככל הבחורים בישיבה גרים מחוץ לעיר (ביתר כאמור) ומגיעים מרחקים מדי יום.

לענייננו

כשראיתי את הרב קוסמן טרוד, ידעתי, יש דברים בגו, ואם יש לי דרך לעזור לרב קוסמן, אני עושה את זה בחפץ לב! כך ישבנו שנינו (במרחק שני מטר כמובן) וכן, חושי לא הטעו אותי- בשיחתי איתו גולל בפני את הקשיים שאליהם נקלעו, בטח אתם שואלים- למה אני קורא קשיים? טוב, אז חסר ב- 22 ספסלים, מזגנים, מיטות מקררים והרשימה ארוכה, זהו אני חושב ששכנעתי אתכם - זה צרכים בסיסיים, חסרים אמיתיים!

אז כך זה היה נראה מצידו- דף ובו פירוט מלא של כל הציוד הנדרש לקראת קליטת בחורים חדשים לשנה הבאה (להזכירכם) אנחנו כבר בחודש אב) כולל המחיר של כל מוצר, זה היה מעייף לקרא בעיון את הכל, **אבל את השורה האחרונה קראתי** - **סה"כ 59,920 ₪**

הבטתי עליו, ת'אמת לא היה לי מה לומר אז הוא אמר לי "מאיפה אני מארגן את זה?????" לא שהשאלה שלו עזרה

כהרגלי בקודש- אני כאן עם הסיפורים משגרת היום יום, הפעם זה שונה, **אבל לא פחות שווה**. אז ככה, נתחיל באותו יום בו ישבתי בבית מדרש "חוט של חסד" השעה הייתה 8 בערב, הייתי שקוע בלימודי (על אף קורונה - גל שני) כשלתע צדה את עיני ידיד יקר הרב הלל קוסמן סימנתי לו לשלום, כמובן שקיבלתי בחזרה, אך על פניו נראה היה טרוד במקצת.

מגדלים יהלומים

כדי שתבינו למה זה מעניין אותי אני ישתף אתכם מי הוא הרב הלל קוסמן ומה מעשיו- הרב קוסמן אב הבית בישיבה המפוארת לצעירים- "**נעימות התורה**" שעל ידי הרב שלום ארוש שליט"א, הישיבה היקרה הממוקמת בביתר עילית מצליחה ומשגשגת, ומשנה לשנה הרישום עולה ועולה. אגב, הזכרתי ישיבה מפוארת... מפוארת בתלמידים **יהלום אחד אחד**, הנבחרים בפינצטה, חוץ מזה לא מצליח לראות פאר, תבינו בהמשך...

אני אתן לכם דוגמא על אחד היהלומים שלנו: נ.ט, גר בבית שמש ולומד בישיבה, חוזר כל יום הבייתה, עקב הקורונה- אסור לישון בישיבה אך על הלימוד בישיבה הוא לא מוותר (מרצונו החפשי) והוא לא היחיד

זה נהנה וזה מרוויח עוד יותר

מרוויח עוד יותר

בס"ד- מיזם חדש ומבורך

השותפות שלך- הלימוד שלהם

השותפות שלך- הלימוד שלהם

פיטום הקטורת
על קלף- לשמירה

הנצחת יקירך
שילוט בבית המדרש

הסכם שותפות
חתום ע"י הרב שלום ארוש

אז איזה מתנה אתה בוחר?

מקררים | מזגנים | מקפיא
ספסלים | מיטות שינה בסכום

59,920 ₪

יחד נשלים את זה

ניתן גם לתרום רהיטי תצוגה | 02-5308000

חנות מוצרים

מסכה שחורה ולבנה

כובעי שמש

צמידים ממותגים

ריחן לרכב

להזמנות

050-9-931-931

נעים להכיר- המפיצים

טעימה קטנה סיפור אחד מיני אלף

"הגענו לבית בבאר שבע" מספר לנו מפיץ ותיק. "פתח לנו אדם שפניו היו נפולות.

כששמע את מטרת בואנו הכניס אותנו לביתו. הוא סיפר על חייו הלא פשוטים ועל כך שהתאלמן לא מזמן ומואז העצבות מכלאת את ליבו ואת ביתו.

"חיזקנו אותו, עודדנו את רוחו, וכמים חיים על נפש עייפה נסכנו בו חיוך ושמחה, כמובן השארנו לו מספרי הרב ארוש "גן האמונה" ו"שעריו בתודה".

"תקרא בספרים ותראה כי תחזור אליך השמחה והאמונה' הבטחנו לו, השארנו סלסון לשמוע עדכונים.

סוף דבר

"לאחר תקופה קצרה התקשר אותו אדם והודה לנו על כך שהצלנו אותו והחזרנו אלו את השמחה לתמיד, ומואז נפתח לו וראה הצלחה בהרבה מישורים".

להיות חלק ממפיצי הרב ארוש זה זכות עצומה זכות שבה אדם "אוכל פרותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא". אשרינו שזכינו!

בדרך קבע פוגשים אותם. את המפיצים חדורי המטרה ושליחות של הרב שלום ארוש שליט"א.

הם עוברים בין הבתים, במרכזי קניית ולפעמים בצמתים. בבתי החולים משמחים את לבבות החולים, בבתי הכלא שם מעודדים לבבות שבורי לב. בבסיסי צה"ל ואיפה לא...

הם מחזקים במילים טובות, בדיבורי אמונה ומילות עידוד. ונתנים אמונה ונוסכים תקווה. הם מפיצים חבורות, דיסקים וספרים של הרב שלום ארוש שליט"א שכל מי שקורה בהם מוצא סזור ועצה לנפשו.

סביב שליחי ומפיצי הרב ארוש קשורים סיפורים רבים, סיפורים

שהובילו לישועה, לגאולה פרטית ולקרוב לבבות לאבינו שבשמים. אצל מפיצי הרב ארוש שליט"א האימרה "אני אוהב כל יהודי" זה לא רק סיסמא זה דרך ומציאות חיים יומיומיאצלהם כל יהודי הוא אוהב אז הם יגיעו אליו בכל מקום שהוא.

ישיבת "נעימות התורה"

השותפות שלך- הלימוד שלהם

לכתבה המלאה ←

הסדרה לשלום הבית
מאת הרב שלום ארוש

052-2240696 ☎

שלום הבית שלי

הרב שלום ארוש שליט"א

אמונה ובטחון

אמונה וביטחון בפרנסה, הם היסוד החשוב ביותר בחיים של האדם, כי בלי ביטחון החיים הופכים להיות מרוץ דימוני אחר הכסף, וכל התעסקות האדם מרוכזת סביב הכסף, דבר המלווה תמיד בהרבה עוגמת נפש ואכזבות, והגרוע מכל הוא, שהאדם שאין לו ביטחון בה' - דואג תמיד על פרנסתו, ולא נותר לו לא מקום בלב לעבודת ה', ובטח לא זמן לעבודת ה'. נמצא, בלא ביטחון בפרנסה, האדם יבזבז לריק את ימיו בעולם מותר סבל ועמל, וילך כלעומת שבא, בלי שעשה את שליחותו בעולם.

עוד צריכים להבין, שהביטחון בה' אינו דבר המסור לבעלי מדרגה, אלא כל אדם בעל אמונה פשוטה יכול לזכות לו, כי אין הדבר מסובך כלל, אלא הוא מסתכם בשתי מילים: ה' מפרנס! אדם שיזכור שתי מילים אלו, ויחזיק אותן על לוח ליבו, יותר לא ידאג לכלום. אדם שיש לו אמונה, מאמין שמי שנותן לו חיים, הוא הבורא ישתבח שמו, ומי שנותן לו חיים נותן לו גם במה לחיות - דיוה, ביוג, מזון וכד'. לכן הוא יודע שכל עוד שהבורא רוצה שהוא יחיה, הוא ודאי ייתן לה במה לחיות. ואילו כאשר הבורא ירצה שימות ח"ו, אזי כל הכסף שבעולם לא יציל אותו מן המוות. וכי הוא יכול לשחד בכסף את מלאך המוות

שלא יהיו תקלות, ואכן יוכל לפרוע כמו שתיכנן. אבל כשאין לו מהיכן לפרוע, על זה אמר רבי עקיבא: עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות. שלא יסמוך על הנס, אלא יסתפק במה שהקדוש-ברוך-הוא זימן לו, ואפילו יאכל לחם וישתה מים בשבת.

הרה"ח ר' לוי יצחק בנדר זצ"ל, שהיה זקן חסידי ברסלב, סיפר, שפעמים רבות בשבת-קודש היה לו בביתו רק לחם ומים. אפילו לא חלה אלא לחם... במקרים אלו נהגה אשתו לעודד ולחזק אותו באומרה: "ברוך השם, אנו אוכלים לחם ושותים מים בשבת, אבל העיקר שאינו עוברים על דברי רבינו ולא לווים כסף ונכנסים לחובות...". והיו שמחים בחלקם, מודים לקדוש-ברוך-הוא ומתענגים בלחם ובמים בשבת המלכה, והעיקר - לא עוברים על דברי הצדיק, ולא חייבים כסף לאף אדם עלי אדמות.

ובאמת, הפחד הזה מחוסר פרנסה הוא רק דמיון. הלחץ הוא רק על כך שלא חיים בהרחבה כמו שרגילים או כמו שאחרים חיים. כי באמת צריכים בסיסיים תמיד יש, ואוכלים ושותים - לא מתים מרעב. ואם יש דוחק, צריכים לקבל אותו עם חיוך. זה לא מפריע לכלום. לא צריכים כסף בכיס כדי לפתוח תהלים או גמרא וללמוד, וכן לא צריכים כסף בכיס כדי לרקוד ולשמוח ולטייל. בקיצור, מי שמתכנן על התכלית, חיסרון בכסף זה לא מה שישבור אותו. ודאי שזה לא נוה ומטריד, אבל מכאן ועד ליפול לעצבות ולייאוש, זה כבר ענין אחר.

שיעזוב אותו? נמצא שהמאמין חי חיים שלווים ושקטים בזכות אמונתו, שיודעת שיש "מנכ"ל טוב לעולם שדואג לו ולכל בריה ובריה.

אמר רבי עקיבא, (שבת ק"ח): "עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות". פרוש, עדיף לאדם לסבול עניות, עד כדי כך שאפילו בשבת לא יהיו לא מאכלים מיוחדים, רק כמו בימי החול, ובלבד שלא יצטרך לבריות. שלא יזדקק להלוואות ולמתנת בשר ודם. כל שכן שבימי החול יהיה עם מה שיש לו, אף שאוכל מאכלים פשוטים וזולים, ובלבד שלא ילווה ויהפוך לבעל חוב.

לכאורה מה שאמרו חז"ל כאן, סותר את מה שאמרו חז"ל במקום אחר (ביצה ט"ו): "אמר רבי יוחנן משום רבי אלעזר ברבי שמעון, אמר להם הקדוש-ברוך-הוא לישאל, בני לוו עלי וקדשו קדושת היום והאמינו ב', ואני פורע". כאן משמע מדברי חז"ל, שלפחות לכבוד שבת קדש, כן ילווה האדם, וה' מבטיח שיפרע לו. והתירוץ הוא, הביאווה האחרונים, שמה שאמרו חז"ל לוו עלי ואני פורע, הינו דווקא בשיש לו לפרוע. כלומר, אדם שיועד שבימים הבאים יהיו לו הכנסות, ויוכל לפרוע מה שלוה לכבוד שבת קודש, אלא שכרגע אין לו בידו מזומנים לכבד את השבת, על זה אמרו חז"ל, שלא יפחד ללוות, וה' יהיה בעזרו

קו האמונה
02-6444250

הרה"ק רבי שמשון מאוסטרופולי
זצוק"ל זיע"א
ג' אב ת"ח

לאורם נלך
הילולא דצדיקיא

דרושות

מדריכת צוות
בעלת ניסיון, מקצועית
ואסרטיבית,
יחסי אנוש מעולים

טלפניות
בעלות ניסיון ומרץ
למשרד מבוסס
בירושלים

קו"ח למייל: 3372280@gmail.com
או לטלפון: 052-3372280

פירוש על הזוהר על פי קבלה מהאר"י ז"ל ולא זכינו שיבא להדפוס. ואמר לו המגיד לפני הגזירה שיעשו תשובה גדולה שלא יבא כך הגזירה רעה. ודרש כמה פעמים בבית הכנסת והזהיר לעם שיעשו תשובה על הצרה שלא תבא, וכן עשו תשובה גדולה בכל הקהילות ולא הועילה כי כבר נחתם הגזירה רעה.

אולם גם בעצם הפורענות, כשכבר ניגר דמם של אלפים ורבבות, לא פסו אמונים, שאכן אלה ימי חבלי המשיח, והרה"ק ר' שמשון מאוסטרופולי הי"ד, הדגיש את הרמז בשמו של הצורך חמ"ל (כינויו בפי היהודים): "חבלי משיח יבואו לעולם"... אכן, היו ימים קודרים אלה כימי חבלי משיח! לא הייתה עוד פורענות נוראה ואכזרית בתולדות העם היהודי כמוראות השנים ת"ה-ת"ט, כשעלה הכורת על רוב בינה ומניית של יהדות פולין המשגשגת והתוססת, ואולי רק בימי השואה הנאצית אפשר למצוא דמיון להשמדה רבתי של מאות אלפי יהודים ולעקירת המרכז הגדול לתורה ודעת שהוקם בפולניה, שאמרו עליה: "פה-לן-יה". בחודש אב ה'ת"ח, בהתקרב הפורעים, אסף רבי שמשון את בני עירו לבית הכנסת ועסק עמום בתורה ותפילה, בעומדו מעוטר בטלית ובתפילין, לקחו הרשעים ענין אילן שראשו חד כמחט ודקרוהו מאחורי גופו ממטה למעלה, והוא בגודל דביקות בייחודיו לא הרגיש מאומה, עד שהענין בקע את מוחו והק' ואז כרע ונפל בבית ה' וייאסף אל עמיו ביום ג' באב ת"ח השם ינקום דמו במהרה, וזכותו הקדושה תגן עלינו אכ"ה.

הרה"ק רבי שמשון מאוסטרופולי נולד בערך שנת ש"ס לאביו הגאון רבי פסח זצ"ל, זקנו הג"ר שמשון היה אב"ד קרעמיניץ שנמנה על גדולי דורו. רבי שמשון למד תורה מפי אביו, ומפי הגאון רבי נתן נטע אב"ד אוסטרוא, וכן זכה שהיה לו מגיד משמים שלימדו תורת הנסתר.

ביגיל צעיר נכנס לחכמת הפרד"ס ועמק סתרי התורה. עוד בחייו נודע לרבים שהוא נשמת מנשי בן יוסף, וכן העיד לימים ה'חזוה' הק' מלובלין ז"ע.

דרכו היה לעורר את העם לאביהם שבשמים, ר' שמשון יושב בסתרי היה ונחבא אל הכלים ולא פרסם את כתביו בימי חייו. כך נשתמרו רבים מכתביו בקרב בני משפחתו, ורובם היו בידי מי שהוציאם לאור בן אחותו. ומה שלא היה בידו ביקש ר' פסח וקיבל מבני משפחתו האחרים, כגון מבן דודו, הנקרא גם הוא בשם ר' פסח, ומשאר בשרו, ר' יהושע העשל בן ר' יוסף מקראקא (בעל 'מגיני שלמה').

גזרות ת"ח ות"ת הרמז"ל בספר דרך עץ חיים מספר על ר' שמשון מאוסטרופולי שהשביע את הסטרא אחרא לבטל את הגזירות בשנות הזעם ת"ח ות"ט, וניגנה שאם יבטלו שבת מילה ותורה יבטלו הגזירות, וענה ר' שמשון שאות אחת מהתורה לא תבוטל. וכך כתב עליו תלמידו, רבי נתן הנובר: "והיה בתוכם (= בקרב קהילת פולנאה) איש אחד חכם ונבון ומוקבל האלקי ושמו מוהר"ר שמשון מק"ק אוסטרופולי. ובא מלאך המגיד אליו בכל יום ולמד עמו סתרי תורה. ועשה המקובל הנ"ל

עצמצכם - מה שתעשו לא יעזור.

עוזרים לילדים

אתם כבר בכיוון הנכון, ועכשיו אתם יכולים ואפילו חייבים לעשות גם משהו עם הילד.

מה אתם חייבים כלפי הילד? זה מאוד פשוט. הרי לילד יש יצר רע שהוא לא יכול לעמוד כנגדו. והוא אפילו לא יכול להתפלל לה' "תציל אותי, תעזור לי", כי הוא מרגיש שמה שהוא עושה זה טוב ונעים, הוא מרגיש שהיצר הרע והתאוות אלה החיים היפים. אז איך יתפלל על עצמו? ואם הוא לא מתפלל, מי יתפלל עליו?

לכן אתם כאבא ואימא מחויבים להתפלל עליו בכל יום שה' יעזור לו לנצח את היצר הרע שלו. וצריכים להתפלל על כל ילד וילד, לא רק על ילדים שכבר מתמרדים, כי לכולם ללא יוצא מן הכלל יש יצר הרע וכולם צריכים את עזרת ה'.

ההבדל הוא רק שילד שהולך בתלם אפשר לדבר אותו וללמד אותו להתפלל על עצמו שזה כבר רווח אדיר.

האתגר הכפול

ושימו לב שהתפילה על הילד כפולה ומכופלת. אתה כמבוגר - יש לך כבר דעת להבין שהיצר הרע הוא רע ואתה לא רוצה אותו, ואתה עדיין צריך לצעוק לה' ולהתחנן לעזרה. כל שכן הילד **שבכלל לא מביין** את שהרע הוא רע, אין לו דעת להבדיל בין טוב לרע. הוא חושב שהרע הוא טוב. **הוא קודם כול צריך דעת ורק אחר כך עזרה.**

לכן על הילד צריכים תפילות כפולות: גם לבקש מה' שייתן לו דעת להבחין בין טוב לרע ולרצות בטוב ולמאוס ברע, ואחר כך גם שתהיה לו עזרה וסייעתא דשמיא, שיהיה לו כוח לבחור בטוב ולסור מהרע. זה לא קל בכלל. על זה צריכים תפילות ארוכות מאוד של שני ההורים בכל יום ויום על הילד.

עד אין סוף

עד מתי מתפללים על הילדים? בפשטות עד שהם מבינים את המסר הזה ויש להם בכל יום התבודדות על עצמם, כך לפחות יש להם כבר סייעתא דשמיא ויצר טוב. אבל לדעתי צריכים להתפלל על הילדים תמיד, גם אם הם כבר מתפללים על עצמם ואפילו אם הם רבנים ומעבירים שיעורים ומדריכים אחרים - עדיין צריכים להמשיך ולהתפלל ולהשקיע בכל ילד ובכל נכד ובכל נין.

אנחנו נמצאים בזמן אבלות על החורבן. החורבן הוא לא רק בכלליות אלא גם בפרטיות. אין לך חורבן להורים ולמשפחה כמו בן שיוצא לתרבות רעה. ובסופו של דבר זה חורבן לכל עם ישראל כי כל 'יהודי יהודי' זה עולם מלא, ותופעת הנשירה היא סכנה קיומית עלינו כעם ישראל. ועל פי מה שהבאתי לפניכם כאן בקצרה, אפשר למנוע את זה, וגם כאשר זה קורה ר"ל אפשר לשקם ולבנות את ההריסות, לבנות את בית המקדש הפרטי.

ה' יתברך יחזקנו ויחמנו בפרטיות ובכלליות.

בברכת שבת שלום ומבורך.

זמן הגאולה הגיע. ונדחה...

ה'.

הם עסקו בסדר מיוחד שהתווה להם האר"י הק' על פי חכמת הנסתר, והאר"י קיווה שיעלה בידו להביא את משיח צדקנו בימיו.

אך השטן כמובן לא הרשה שדבר כזה יתרחש, והוא השקיע את כל כוחו בחצר קטנה זו, והצליח בדרך ששמורה עימו מאז ומעולם להרוס כל חלקה טובה: מחלוקת.

אחת הנשים הסתכסה עם חברתה, נשים נוספות תפסו צד בוויכוח שגלש לעיונות נסתרת או גלויה, והגיעו הדברים למצב בו כל אחת הסתגרה בביתה והעדיפה שלא תכגוש בשכנותיה. עמדו הנשים והעסיקו את הילדים בבית, ובלבד שלא יצטרכו אף קשר זעיר עם השכנות - גם לא דרך ילדיהן.

טבעה של מחלוקת שהיא סוחפת, הורסת ומכלה כל חלקה טובה גם בשעה שאיש אינו יודע על מה ולמה גם הגברים פוצה. גם הנשותיהם שראו שנשותיהם מזעיפות פנים, החלו להזעים פנים אחד כנגד חברו, לאמור: בשל ביתך הרעה הזאת...

באחד הימים הוריד האר"י ז"ל את ראשו על השולחן באמצע הלימוד ואנחה מרות: "קווה קוויית", אמר לתלמידיו, "שקץ הגלות הגיע וצא לציון גואל אך נתגלה לי כעת משמים שבועון המחלוקת נדחתה עת הרצון שהייתה בעולם וביאת המשיח תידחה לזמן ארוך ורב. הכל" - כך הטעים האר"י - "בשל המחלוקת ששררה ביניכם".

"ולא זו בלבד, אלא שנגזר עלי להסתלק מן העולם בשל כך..."

החברים נרעשו, צעיר היה רבם (בן 36 או 38 לרוב הדעות בפטירתו). מיד הלך כל אחד ואחד לביתו ולא יזו משם עד שעשו שלום בין כולם, והרבו אהבה ואחוה. אך הגזירה נגזרה, ובתום אותה שנה נפטר האר"י ז"ל למגינת לב.

בחצר הרבועה שמשלוש רוחותיה היו בתים מסודרים הצמודים זה לזה, כבר לא השתובבו ילדים מדי יום בשעות אחרי הצהריים ושיחקו זה עם זה כשאמותיהן שומרות עליהן. כל אם העדיפה להעסיק את ילדיה בבית פנימה והעיקר שלא יצאו לשחק עם ילדי השכנות.

הילדים דווקא הצטערו, מאוד רצו להמשיך במשחקיהם הקבועים עם החברים והחברות עימם גדלו מגיל קטן ותדיר שהו זה במחיצת זה. וכעת בשל האמהות הם נאלצים לסבול.

חצר זו, הייתה בצפת עיר הקודש, עיר שאווירת מסתורין וקבלה אופפת אותה זה כחמש מאות שנה מאז שכן בה האר"י הקדוש (רבי יצחק לוריא אשכנזי, ה' באב יום פטירתו) שנחשב לגדול המקובלים מתקופתו ועד ימינו. בנוסף חיו שם גדולי עולם כדוגמת מרן רבי יוסף קארו (בעל בית יוסף ושולחן ערוך) ורבי משה קורדובירו (הרמ"ק) ורבי שלמה אלקבץ (מחבר הזכור "לכה דודי") והדרשן המפורסם רבי משה אלשיך (האלשיך הקדוש).

נקל לתאר עיר שרובה תושביה יהודים ובה חיים ענקי רוח בקנה מידה כזה - שאווירת הקדושה שבה הרקיעה שחקים. האר"י ז"ל עצמו הקדיש את עצמו ללימוד חכמת הקבלה יחד עם תלמידו רבי חיים ויטאל ז"ל, ובאחד הימים הודיע האר"י לקבוצה נבחרת מסגל תלמידיו שעליהם להחיש את גאולת ישראל ולשים קץ לגלות.

כולם יעברו להתגורר בחצר אחת שיוחדה לשם כך משלוש רוחותיה יהיו בה בתי מגורים, בצד המזרחי של הבתים יוקם בית מדרש לתורה ותפילה. "החברים" (כך כונו תלמידיו של האר"י בעת ההיא, ולאחר פטירתם כינו אותם בתואר כבוד הכולל צחות לשון: "גוּרְי" האר"י...) ידורו יחד עם משפחותיהם באופן כזה שהנשים ידאגו לכלכלת הבית, והגברים יקדישו את כל יומם לתורה ועבודת

צו השעה - מנע נגע ומחלה מביתך

הפצת ליקוטי מוהר"ן לשמירה!

אמור רבי נחמן מברסלב: הספר ליקוטי מוהר"ן, כשנמצא בבית, הוא שמירה, רפואה וישועה.

הודרו להזמין: 052-2240696

סוף

הדרך הנכונה לבקש מהשם יתברך

אמנם מותר לאדם לבקש, הוא אינו צריך לומר על כל דבר שאם לא הגיע אליו לתוך ידיו - ודאי הוא שהקב"ה ראה שאין זה טוב לו לפי עניינו. כי אדרבה, יתכן שהקב"ה רוצה ומחכה שיתפלל לפניו על הדבר.

אלא כך צריך האדם לבקש מאת ה': ריבונו של עולם הנה לפי דעתי הקטנה חסר לי דבר פלוני. אם טוב הדבר עבורי, אנא תן לי, ואם אינו טוב - אל תיתן לי. כשהאדם מתפלל באופן זה, הוא מאמין בה' יתברך שהוא כל יכול ומכיר צרכי האדם וטובעו, ואז יודע שאם נענתה תפילתו, אשריו וטוב לו, כי הוא קיבל את הדבר הטוב לו באמת. ואם לא קיבל - אשריו ואשרי חלקו, עליו לשמוח במה שיש לו, כמו שאמרו חכמים: "איזהו עשיר השמח בחלקו", כי היותר מזה אינו טוב עבורו (הפסח חיים החדש על התורה). כל ההרגשה שהאדם מתפלל וחושב שהקדוש ברוך הוא חייב למלא מבוקשו ואם לא ימלא מבוקשו אזי לא התקבלה תפילתו נובעת אך ורק מתוך גאווה שהאדם חושב שהוא מבין יותר טוב מהשם יתברך מה הוא צריך ומאיך לפעמים האדם מונע את עצמו מלהתפלל כי הוא גם חושב שהקדוש ברוך הוא חייב לו הכל והכל מגיע לו, וזה מה שלמדנו ממסר זה, לכן צריך שיוציא את ה"אני" שימחק אותו! ויגיד: ה' רוצה ככה.

וצריך לקחת בחשבון שגם אם מתפלל יכול להיות שלא יעזר לו תכף ומיד והוא יצטרך עוד תפילות ועוד

בפרשתנו (דברים א, א) אנו למדים על תוכחת משה רבינו לעם ישראל, כתוב שם: "וְלָבַן וְחֶצְרֵת וְדִי זָקָב" במילים אלו הוכיח משה רבינו את עם ישראל ברמוז, על העגל שעשו, מחמת רוב זהב שהיה להם, שנאמר (הושע ב, י): "וכסף הרביתי להם, וזהב עשו לבעל" (רש"י), ומפסוק זה רואים שדווקא העשירות היא גרמה לעמ"י ללכת אחרי ההבל.

מכאן היה החפץ חיים מבאר כיצד על האדם להתפלל ולבקש את בקשותיו. אדם שחסר לו איזה דבר, אל יתעצם ויתעקש לומר: "ריבונו של עולם, תן לי דבר זה!", כיון שהאדם אינו יודע מה טוב עבורו. אפילו עושר לפעמים אינו דבר טוב לאדם, כמו שנאמר: "יש עושר שמור לבעליו לרעתו" (קהלת ה, יב), וכמו שמבואר כאן, שמשה רבינו הוכיח את בני ישראל ואמר להם, שהסביבה שחטאו בעוון העגל היה מחמת שהיה להם ריבוי כסף וזהב.

מוסיף החפץ חיים ואומר: לפעמים, אמנם אין הכסף מזיק לאדם עצמו, אך הוא מזיק לזרעו, כפי שענינו רואות שעל פי הרוב מתרחקים בני העשירים מהתורה וממצוות.

וכן הוא הדבר בשאר צרכי האדם - לא כל דבר שנראה לאדם טוב, הוא באמת טוב. אם האדם יבקש ויפציר בתפילה לה' שיתן לו מבוקשו, יתכן שבכח התפילה הוא יקבל, ואז יראה שהיה יותר טוב שלא היה מבקש ולא היה מקבל.

היו אומרים חסידיו בְּרַסְלָב בְּצַחֲוֹת: החליק בין קִדְת עֲצָבוֹת לְלֵב נְשָׁבֵר הוא אותו חלק שיש בין תְּשֻׁעָה בְּאֵב יוֹם כְּפֹה, שְׁאֵף שְׁהַצְמוֹת שְׁוִים בְּאֵבֵם בְּחִמְשָׁה עֲנִיִּים אֵף עַל פִּי כֵן תְּשֻׁעָה בְּאֵבֵם הוּא יוֹם אָבֵל. יוֹם כְּפֹה אֵף שְׁמִתְעִיבִים כְּמוֹ כֵן אֵלֶם כְּרָכִים עֲלֶיהָ בְּרַפֵּת "שְׁהִיְיִנו וְקִיְיִנו וְהִגִּיעֵנו" לְיוֹם קְדוֹשׁ זֶה, לְהוֹרֹת עַל הַשְּׁמִימָה הַפְּנִימִית שֶׁיֵּשׁ לָנוּ כְּשֶׁאֵזְכִּיר אֲנִי לְהַתְעַנּוֹת בְּיוֹם זֶה יוֹם אֶחָד בְּשָׁנָה לְכַפֵּר בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. כְּמוֹ כֵן עֲצָבוֹת הַנְּהָ בְּאֵבֵלֵת, וְלֵב נְשָׁבֵר בְּכִימִיּוֹת נִכְשֵׁוּ לְבָבוֹ כְּלֵא שְׁמִימָה עַל גֹּרְלוֹ הַקְּדוֹשָׁה שְׁאֵף עַל פִּי כֵן כְּזֶרַע יִשְׂרָאֵל הוּא וְתַקְוָתוֹ גְּדוּלָה בְּה' שְׁבֻדָּאִי בְּסוֹף יְתִיבֶנּוּ עִמּוֹ הַכֵּל לְטוֹבָה וְיִזְכֶּה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. (שיש"ק ו- שוב)

אָמְרוּ חֲסִידֵי בְּרַסְלָב: מֵאַחַר שְׁאִין רַבְּנוּ נִמְצָא עִמּוֹ בְּכִימִיּוֹת הַרִי שְׁעָקָר הַתְּקַשְׁרוֹתֵנוּ אֵלָיו הוּא עַל יְדֵי עֲצוּתוֹ הַקְּדוֹשׁוֹת וְעָקָר עֲצוּתוֹ הַקְּדוֹשׁוֹת הוּא הַתְּבַדְּדוּת וְהַקִּיָּקָה בְּחֻצוֹת לֵילָה לְעַבְדֵת ה' מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ. וְנִמְצָא שְׁחִלְיָה כְּשֶׁאִין מְקִיָּמָם וְאִין מְשִׁתְּדֵל לְפָחוֹת לְקִיָּמָם הַרִי שְׁאִין מֵאִיר עֲלָיו אֹרוֹ הַגְּדוֹל וְחֶסֶר לוֹ מְפַעֲלַת הַהַתְקַשְׁרוֹת, כִּי בְּעַבְדוֹת אֵלֶּה בְּעָקָר נֹסֵף לָנוּ עֲצוֹת רַבְּנוּ לְעוֹבְדָא וְלִמְעֻשָׁה, וְלֵילָא צְוִיָּו בְּקוֹנֵט וְלֵא הִיְיִנוּ מְקִיָּמִים אֲמַתְּם. (שם ו- שלח)

תפילות. כי לא בטוח בכלל שתפילתו מיד תתקבל, אולי רק אחרי הרבה תפילות, וגם זה הכי טוב ככה, כי הכל לטובה, גם מה שמתעכבת הישועה.

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה-חוט של חסד

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רחמי"ב קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: *3030 ☎

דינים הנוהגים מראש חדש עד תשעה באב

מיעוט במשא ומתן

- א. מר"ח עד התענית מומעטים במשא ובמתן. [שו"ע (סי' תקנא סע' ב). ואף אם מזמין היום ויקבל מה שקנה רק לאחר תשעה באב ראוי להימנע. אור לציון חלק ג (פרק כ"ז אות א). ובמקום הצורך יש להתייחס (הליכות שלמה פי"ד אות כב).
- ב. מר"ח אב אסור לקנות בגדים חדשים ומונעלים חדשים אפילו דעתו שלא ללבושן עד אחר תשעה באב. רמ"א (סי' תקנא סע' ז) ומשני"ב (סי' סט). אבל למוכר מותר למוכר כי לצורך פרנסתו רשאי למוכר.
- ג. לצורך מצוה הכל מותר. רמ"א (סע' ב). ועל כן כשנזדמן לו לקנות תפילין חדשים ודאי מותר כיון שהוא רק למצוה. אגרות משה (ח"ג סי' ס). וכמו כן מותר לקנות ספרים לצורך לימוד תורה שנחשב צורך מצוה. חזון עובדיה (עמ' קסח).
- ד. מותר להיכנס לדירה חדשה בימים אלו, לצורך מגורים הכרחיים, אבל אם כוונתו לצורך נוי והרווחה, אסור לבושי מרדכי (ח"א סי' קא) חזון עובדיה (עמ' קסח). ויש מחמירים בזה שלא לעבור

דירה בימים אלו. הגאון הרב ניסים קרליץ (קרא עליו מועד פ"ג אות ג). ובאופן שיש הפסד מכוון (כגון שצריך לשלם דמי שכירות) מותר בכל אופן. הליכות שלמה (פרק י"ד הגה לא).

- ה. בני לצורך מצוה דברים כגון בית הכנסת מותר. משנה ברורה (תקנ"א סעיף קטן יב). וכן הדין בציור וכיור לצורך רבים מותר. בן איש חי (פ' דברים אות ג).
 - ו. מותר לבנות מעקה בימים אלו ואף בתשעה באב מותר. רוח חיים (סי' תקנא סעיף קטן ב). מועד לכל חי (סי' י אות ח ואות עב) ובן איש חי (פ' דברים אות ג).
 - ז. מותר לחפש דירה לקניה בימים אלו. אולם אין ראוי לחתום על חוזה מכירה, אלא אם כן חושש שמא יקדמו אחר. (הליכות שלמה פרק י"ד הגה ז).
- איסור אכילת בשר בתשעת הימים**
- א. אע"פ שיש נוהגים להחמיר על עצמם שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין החל מ"ז" בתמוז עד אחר תשעה באב, מ"ט המנהג הפשוט בירושלים ובארץ ישראל, שלא להימנע מאכילת בשר אלא מיום שאחר ראש חודש אב. (חזון עובדיה עמ' קסט) ובני אשכנז נהגו להחמיר גם